JUNIORII de azi PERFORMERII de mîine

JUNIORII. O problemă născută odată cu sportul de performanță. Dar, trebuie precizat, devenită tot mai profundă, solicitînd din ce în ce mai multă atenția factorilor de răspundere ai unităților sportive. Selecția, primele noțiuni de tehnică, angrenarea treptată în procesul propriu-zis de instruire, învingerea obstacolelor firești create de sporirea dificultății lecțiilor de antrenament, testele, primele întreceri oficiale, primele satisfacții (dar și cele dintîi dezamăgiri), onoarea de a fi promovat în lotul național, țelul marilor performanțe. Iată tot atîtea trepte pe care juniorul le parcurge din cînd profesorul de educație fizică sau antrenorul l-a ales să facă parte din marea familie a sportivilor de performanță.

Desigur, în tot acest răstimp se ivesc o sumedenie de probleme, de complicații. Dar antrenorii știu să-și facă datoria, să insiste, să facă apel la întreaga lor capacitate de pedagogi. Ne-am convins de acest lucru la mai multe discipline sportive, unde preocuparea pentru schimbul de mîine este pregnantă și permanentă. Articolele cuprinse în această pagină ilustrează tocmai atenția cu care sînt priviți juniorii, frămîntările cluburilor, ale asociațiilor, școlilor sportive, federațiilor, pentru ca juniorul — această floare delicată — să ajungă un mare sportiv, un cetățean desăvîrșit al patriei noastre.

Cei din rîndul cărora se vor ridica viitorii candidați la titlurile balcanice, mondiale și olimpice, antrenorii lor, munca acestora, iată subiectul acestei pagini ilustrative asupra grijii față de juniori.

CU O ECHIPĂ DE JUNIORI ÎN DIVIZIA A DE LUPTE!

Despre performanțele sportivilor români s-a scris în repetate rînduri, cu mîndrie, și pe bună dreptate. Dar, din păcate, acea muncă migăloasă de depistare și instruire a tinerelor talente trece adesea neobservată. [illegible]

[illegible] ION RADU. [illegible]

[illegible] Sabina Enescu (Șc. gen. nr. 16), Ion [illegible]

Radu a reușit să-și formeze un nucleu de elemente talentate, care își încep să aspire la performanțe. [illegible] Florin Arsene, Marian Dumitrescu și Dumitru Vasilescu [illegible]

— Anul viitor mulți dintre ei vor pleca militari — ne-a spus tînărul antrenor ploieștean — și-mi vor descompleta formația. Dar, nu-i nimic. Am alții. Din cei 38 de juniori legitimați, plus cei care mai vin, refac echipa".

Mihai TRANCA

„Cupa Federației" la minibaschet a cunoscut succese la finalele pe zonă

Tradiționala competiție de minibaschet „Cupa federației" și-a încheiat și ultima fază, cea a finalelor pe zone. Ca de obicei, orașele care au găzduit întrecerile au transformat competiția într-un adevărat festival minibaschetbalistic. Pavoazarea sărbătorească, concursurile de desene și poezii, disputa sportivă în sine, darurile cu care au fost răsplătiți micuții practicanți ai baschetului (cupe, diplome, material și echipament sportiv), toate acestea au creat o atmosferă entuziastă, care a contribuit din plin la succesul „Cupei federației".

fesorii de educație fizică-antrenori s-au preocupat intens de atragerea elevilor de 8—10 ani spre practicarea continuă și în mod organizat a jocului de baschet și de selectarea celor mai dotați dintre aceștia, în scopul alcătuirii formațiilor celor de 10—12 ani. Ca atare, dacă la cei mai mici baschetbaliști spectacolul a fost creat doar de entuziasmul copiilor, la categoria celor „mari" publicul a putut urmări mulți jucători cu talie promițătoare și avînd cunoștințe tehnico-tactice destul de avansate pentru

Intre două meciuri, ne relaxăm aplaudind, încurajîndu-ne colegii de școală și de minibaschet
Foto: Dragoș NEAGU

Firește, nu putem omite aspectul pur sportiv al competiției. Ca și la Suceava (unde s-a desfășurat, în primăvară, Festivalul național de minibaschet), s-a constatat că pro-

vîrsta lor. Desigur, actualul stadiu de pregătire este încă mai puțin pretențios și, de fapt, de abia de acum înainte începe greul pentru profesori, dar mai ales pentru elevi.

★ ★ ★

Iată, acum, clasamentele finalelor pe zonă:

GHEORGHIENI — fete cat. a II-a: 1. Șc. sp. I Brașov, 2. Șc. sp. Gheorghieni, 3. Șc. gen. nr. 1 Alexandria, 4. Șc. sp. II Brașov. S-au evidențiat: Livia Lupu, Sanda Turcu, Mihaela Nicula, Tamara Glimeanu, Sorina Lambrino, Gabriela Precup, Mihaela Pănescu.

BRAȘOV — fete cat. I: 1. Șc. sp. Brașov, 2. Șc. sp. Bacău, 3. Șc. sp. Gheorghieni, 4. Șc. sp. Mediaș; băieți cat. a II-a: Șc. sp. Suceava, 2. Șc. sp. Brașov, 3. Șc. sp. Buzău.

SATU MARE — băieți cat. I: 1. Șc. sp. Satu Mare, 2. Șc. sp. Oradea, 3. Șc. sp. Tg. Mureș, 4. Casa pionierilor Cluj, 5. Șc. sp. Timișoara; fete cat. I: Șc. sp. Satu Mare, 2. Șc. sp. Oradea, 3. Șc. sp. Timișoara. Evidențieri: S. Aldea, M. Dănilă.

CONSTANȚA — băieți cat. I: 1. Casa pionierilor Constanța, 2. Farul Constanța, 3. Șc. sp. Constanța, 4. Șc. sp. Brăila; fete cat. I: 1. Șc. sp. Galați, 2. Șc. gen. nr. 8 Călărași, 3. Șc. sp. Constanța, 4. Lic. nr. 4 Galați, 5. Șc. gen. nr. 7 Fetești. Evidențieri: L. Filip, C. Hagiu, G. Radu, N. Nicolae, M. Ciocan, M. Popescu la fete, V. Groza, D. Daian, C. Moldovan, N. Gîrțu, L. Roșca, C. Vlad, V. Dedițoiu, I. Straton la băieți.

PITEȘTI — băieți cat. I: 1. Șc. sp. Tulcea, 2. Șc. sp. Timișoara, 3. Șc. sp. Brașov, 4. Șc. gen. nr. 2 Roșiorii de Vede, 5. Șc. sp. Pitești, 6. Șc. sp. Deva; fete cat. I: 1. Șc. sp. Pitești, 2. Șc. sp. Deva, 3. Lic. nr. 2 Caransebeș, 4. Șc. gen. nr. 2 Roșiorii de Vede, 5. Șc. sp. Giurgiu.

BOTOȘANI — băieți cat. I: 1. Șc. sp. Botoșani, 2. Șc. sp. Bacău, 3. Șc. sp. Suceava.

BUCUREȘTI — fete cat. I: Voinicelul, cat. a II-a: Șc. sp. nr. 2; băieți cat. I și cat. a II-a: Șc. sp. nr. 2.

PUTEM VORBI DE UN REVIRIMENT ÎN ACTIVITATEA COPIILOR ȘI JUNIORILOR ÎN SCHIUL ALPIN?

Ne aflăm la mijlocul sezonului de schi. Avem, deci, un bun prilej de trecere în revistă a activității copiilor și juniorilor, la capătul unei importante etape de instruire-antrenament și participare la o serie de competiții de nivel republican (în care a fost angrenat aproape întregul potențial competitor de care dispunem), înaintea Jocurilor balcanice și Cupei Prietenia. Ce aspecte mai importante se desprind?

Apariția unor nuclee de performanță în diferite puncte ale țării, revitalizînd centre cu tradiție în trecut, impunînd altele. Este meritul unei noi generații de antrenori — profesori care lucrează cu multă pasiune: la C.S.C. Baia Mare — A. Görog, la Șc. sp. Vatra Dornei — Alex. Miron, la Șc. sp. Miercurea Ciuc — Fr. Bonis și A. Csila, la Șc. sp. Petroșani — E. Peterffi și alții. Fără a dispune de condiții deosebite de pregătire (pîrtii apropiate mai dificile, mijloace mecanice etc.), aceste unități își subliniază prezența cu multă personalitate, impunînd de pe acum o ținută, reliefată în evoluția tehnică și comportamentul sportivilor.

Consolidarea unor unități orientate exclusiv spre performanță (Liceul de schi — Predeal, Șc. sp. Brașovia, Dinamo Brașov, C.S.O. Sinaia), sporirea grijii acordate de altele (A.S.A. Brașov, Șc. sp. Brașov, Centrul Viitorul Brașov, Centrul Furnica Sinaia) pregătirii timpurii a copiilor. Și aici activează cu pricepere antrenori și profesori ca: M. Bucur, C. Tăbăraș, Gh. Bălan, C. Bîrsan, Gh. Roșculeț, C. Cișmașu, L. Predeleanu, Elena Neagoe, I. Bogdan, A. Juncu, Gh. Cristoloveanu, I. Oprea, Gh. Sulică și alții.

O mai mare mobilitate în angrenarea copiilor și juniorilor de pe întreg cuprinsul țării în activitatea competițională centrală, permanentul contact cu cei mai valoroși schiori, schimbul de experiență și colaborare între antrenori, asigurîndu-se, astfel, nu numai o concepție unitară asupra pregătirii, ci și fermentul și, în același timp, liantul atît de necesar unei munci colective de perspectivă.

Un progres vizibil în organizarea și desfășurarea activității competiționale. În acest context, subliniem dispersarea competițiilor mai importante în diferite centre montane ale țării și organizarea de sine stătătoare a întrecerilor de copii și juniori, sporirea dificultăților de concurs.

Ioan Cavași, o speranță a schiului nostru alpin
Foto: N. DRAGOȘ

Avalanșa copiilor și juniorilor la startul concursurilor din acest sezon este impresionantă. La „Cupa Brașovia", „Cupa Predeal", „Cupa Speranțelor", „Cupa Liceului de schi Predeal" numărul participanților a depășit de fiecare dată cifra de 160 de sportivi, obligînd corpul de arbitri la 5—6 ore de activitate neîntreruptă. Nu atît numărul mare de participanți merită o subliniere, cît — mai ales — prezența mai selectivă, atestînd o creștere valorică.

Cu toată penuria de zăpadă și aspectul frămîntat al terenului (care au sporit dificultățile întrecerilor), organizatorii nu au ezitat să monteze manșe duble la slalom uriaș, 50—60 de porți la slalom pe manșă, chiar o cursă de coborîre la copii (Sinaia).

Echilibrarea valorică între cei mai buni juniori ai țării și seniori; o instruire mai organizată, un antrenament mai intensiv.

Pe ce potențial ne bazăm?

Este desigur prematur să ierarhizăm valorile, deoarece am nemulțumi pe mulți tineri aflați în plină formare. Totuși, dorim să numim cîteva elemente capabile de mari performanțe. La fete: N. Degeratu, D. Müler, A. Manole, A. Nițu; la băieți: I. Cavași, St. Barbu, N. Boncu, N. Szabo, L. Szabo, N. Stinghie, O. Fast, L. Pall, C. Negutescu, I. Șerban, Gh. Ion, Gh. Farcaș, D. Frățilă, C. Portik și alții.

Este știut că un material de calitate (schiuri, legături, bocanci) ușurează și grăbește nu numai învățarea schiului, ci și accesul spre performanță. H. Bonnet spunea că este mai util să antrenezi un copil oarecare pe schiuri bune, decît un schior bun pe un material prost. Din păcate, se resimte lipsa bocancilor de competiție (mai ales pentru copii), legăturilor de tip „Securit", schiurilor mai ușoare. La nivelul juniorilor, numai o mică parte din sportivi beneficiază de un material de calitate. Se creează, astfel, încă din start o inechitate, mulți sportivi talentați neputîndu-se lupta de la egal cu privilegiații lor colegi. Pe cînd un material de cursă indigen de calitate?

A crescut nivelul tehnic al copiilor și juniorilor. Considerăm, totuși, necesar, ca în instruire și antrenament să capete o pondere mai mare elementele tehnicii de competiție, schiul cu temă, schiul în teren accidentat, schiul contratimp.

Pe plan intern, cei mai valoroși juniori au fost admiși să participe la cursele seniorilor, iar rezultatele lor au fost bune. Aceasta ne obligă să le acordăm mai multă încredere, oferindu-le posibilitatea de a fi mai des prezenți la startul competițiilor internaționale adecvate lor. Așa se procedează pretutindeni. Generația lui Cristea, Brenci, Vulpe, Munteanu, Văideanu s-ar fi afirmat mai plenar dacă prezența lor în arena internațională ar fi fost mai constantă de timpuriu, ca juniori.

prof. ION MATEI

DOUĂ FLORI...

Acum un deceniu și mai bine, Sorin Ioan era cel mai bun săritor de lungime și triplusalt al țării. Ani de-a rîndul el a deținut recordurile României în cele două probe, pînă cînd Mihai Simionescu-Calnicov (la lungime) și Șerban Ciochină (la triplusalt) au reușit să-i întreacă performanțele (7,14 m și 15,93 m), făcînd din ele documente de istorie.

Acum, Sorin Ioan este antrenor la școala sportivă Viitorul. Și, bineînțeles, îi învață pe elevii săi să sară. Lungime și triplusalt.

Cel mai bun dintre ei, Bedros Bedrosian, calcă din ce în ce mai apăsat pe urmele profesorului său. Anul trecut, la 18 ani (este născut în 1955), Bedrosian a sărit 15,47 m la triplusalt, performanță cu care a devenit recordmanul de juniori al țării.

Deși nu are antecedentele sportive ale lui Sorin, Nicolae Păcuraru este, la rîndul său, unul dintre cei mai apreciați tehnicieni de la Viitorul. Specialist tot în probele de sărituri, el își pune mari speranțe în Tudorel Vasile, un băiat zdravăn și ager, al cărui nume va deveni în scurtă vreme familiar iubitorilor atletismului. Tudorel este mai mic cu un an decît prietenul său Bedros, dar are deja o frumoasă carte de vizită. L-am văzut pentru prima dată în toamna lui '72 cînd reușea 6,68 m. Peste cîteva luni, în februarie 1973, cîștigă titlul de campion de sală al juniorilor mici, la Botoșani cu... 7,05 m. După o săptămînă, la București reușea 7,14 m, depășind cu doi centimetri recordul de sală al categoriei sale de vîrstă, record carer aparținea lui Bedrosian. Apoi, vara, sărea succesiv 7,33 m și 7,39 m, devenind și recordman în aer liber al juniorilor II. Așadar, în mai puțin de un an Tudorel a progresat trei sferturi de metru...

I-am văzut pe cei doi săritori de la Viitorul în decembrie, în vacanța de iarnă, la Predeal, la pregătirea centralizată a lotului de juniori. Bedros neobișnuit de serios, de matur, pentru vîrsta lui; Tudorel zburdalnic și pus pe șotii; ambii la fel de harnici la antrenamente.

Și iată, a început sezonul de sală. Iar Bedrosian și Vasile, cei mai buni săritori juniori ai țării, au început și ei cursa spre rezultate cît mai bune, ambii obținînd cele mai bune performanțe ale lor pe teren acoperit: Bedrosian 7,40 m, Vasile 7,34 m. La recenta „Cupă de cristal", ambii au îmbunătățit recordurile de sală ale juniorilor: Vasile 7,44 la lungime, Bedrosian 15,22 la triplu salt.

Talentul și seriozitatea elevilor, priceperea celor doi profesori ne vor obliga, sîntem siguri, așteptăm — la mai mult decît aceste cîteva rînduri așternute acum.

V. M.

Peste 50 de boxeri juniori în sală la maestrul Petre Mihai

A intrat în tradiție ca unele localități ca Brăila, Galați, Craiova, Constanța, Cluj, Reșița să-și aibă mereu reprezentanți în loturile naționale de box ale țării. Îmi amintesc că, după campionatele europene de la Madrid, făceam constatarea că cei patru finaliști ce reprezentaseră țara noastră în competiția continentală (A. Mihai, A. Vasile, C. Cuțov și A. Năstac) erau sportivi ce își însușiseră abecedarul boxului în Galați și Brăila.

La puțină vreme după înființarea clubului specializat, **Box Club Constructorul Galați**, am făcut o vizită la sala de antrenament condusă de maestrul **Petre Mihai**, cel ce le-a „pus mănușile" unor boxeri cu care România avea să se mîndrească, de talia lui **Dumitru Ciobotaru, Ilie Marinescu, Traian Tudora, Ilie Gheorghe, Ion Peicin, Mihai Pinzaru, Ștefan Cojan, Alec Năstac, Vasile Lehăduș, Sandu Tirilă** și mulți, foarte mulți alții.

Vechea sală din cartierul Țiglina era neîncăpătoare la ora vizitei noastre. Mai bine de 30 de tineri pugiliști, împărțiți pe grupe, se antrenau de zor, îndrumați de antrenorul Nicolae Dobre și noii instructori Constantin Cojocaru și Octavian Amăzăroaie. Ochiul experimentat al antrenorului emerit Petre Mihai supraveghea întreaga sală și, din cînd în cînd, glasul său bine cunoscut boxerilor gălățeni întrerupea activitatea pentru a corecta unele execuții greșite, ori pentru a da diferite indicații tehnico-tactice.

— Cîți membri numără secția pe care o conduceți? — l-am întrebat pe antrenorul gălățean.

— Avem aproximativ 80 de boxeri legitimați. Dintre aceștia, mai puțin de 25 sînt seniori, din rîndul cărora alcătuim echipa în diferitele întîlniri internaționale pe care le susținem sau în „Cupa F.R. Box". Restul, mai mult de 50, sînt juniori. Spre aceștia se îndreaptă atenția noastră în mod special. Ei trebuie să învețe foarte bine primele noțiuni de box. De felul cum își însușesc abecedarul, depind viitoarele lor performanțe. Noi nu grăbim niciodată acest proces de învățare și nici nu-i îndreptăm spre alte sporturi pe cei ce nu dovedesc de la început calități deosebite pentru „arta nobilă". Experiența mea de peste 30 de ani m-a învățat că trebuie să ai multă răbdare cu juniorii. Iar antrenorul trebuie să se apropie cît mai mult de inimile copiilor. Numai astfel poți să-i cunoști bine și poți să-ți dai seama dacă au șanse să devină boxeri sau nu. Sînt unii copii care, din diferite motive, nu reușesc să-și dezvăluie calitățile foarte multă vreme, iar atunci cînd se produce „explozia", îi depășesc pe cei ce se arătaseră mai dotați decît ei. Acesta este motivul pentru care găsiți atît de mulți juniori la noi în sală. Firește, nu toți aceștia vor deveni sportivi de performanță. Talentele de certă valoare apar destul de rar. În această problemă, trebuie să recunoaștem, este nevoie și de puțină șansă. Dar, noi sîntem datori să „testăm" un număr cît mai mare de tineri pentru a putea descoperi talentele autentice și, de asemenea, să luăm toate măsurile posibile pentru ca acestea să nu se piardă din cauza unei instruiri necorespunzătoare. Cîțiva dintre tinerii pe care noi i-am selecționat încă din anii trecuți au și început să confirme. Dintre aceștia notați-i pe **Nicolae Stoenescu, Nistor Boșcu, Ghiocel Grozea, Nicolae Nicolaev, Stelică Popa, Mircea Constantin, Traian Iliescu, Ștefan Neti, Vasile Focaru.** Ultimul este extrem de dotat. Cînd își pune mănușile în mîini devine artist.

Numărul celor despre care cred că veți mai scrie la „Sportul" este mult mai mare, dar din motive pedagogice păstrez încă în taină numele lor. Trebuie să muncească dacă vor să se afirme în acest sport al curajului, inteligenței și bărbăției.

T. MIHAI

CINE VA PRELUA ȘTAFETA?

Sîmbătă și duminică, sala din Botoșani va găzdui pentru a treia oară consecutiv campionatul republican pe teren acoperit al atleților juniori de categoria a II-a (băieți născuți în 19[illegible]—1958, fete în 1958—1959). Orașul moldovean își făurește o frumoasă tradiție în a primi, în fiecare iarnă, noi generații de atleți care bat la porțile performanței.

În 1972, revelațiile s-au numit **Carol Antal, Bedros Bedrosian, Adrian Calimente, Coculeana Bucătaru.** Anul trecut i-am remarcat aici pe **Doina Spinu, Tudorel Vasile, Doru Oprea.** Toți cei citați reprezintă autentice speranțe ale atletismului nostru, unii din ei depășind, în performanță, „standardul" categoriei lor de vîrstă.

Cine va prelua acum ștafeta? Cele cîteva concursuri desfășurate în actualul sezon ne-au și arătat cîțiva candidați la șefia de promoție. Bucureșteanca **Mihaela Stoica** a îmbunătățit recordul național la 50 m garduri (7,5) apoi, la „Cupa de cristal" pe acela de la 60 mg (8,9). Brăileanca **Mihaela Șerban** a adăugat și ea un centimetru recordului la săritura în înălțime (1,68 m). **Maria Musteață** l-a egalat pe cel de la 60 m (7,6).

Ne va da concursul de la Botoșani răspunsul la întrebare?

Actuala generație a tinerilor călăreți trebuie atent îndrumată

Sînt mulți ani de cînd se așteaptă revirimentul călăriei — disciplină care a adus prima medalie olimpică sportului românesc — dar acesta este încă departe de a se produce. Singurele posibilități de evaluare a nivelului calitativ al sportivilor noștri au rămas doar campionatele balcanice și cele cîteva concursuri internaționale (de la Novi Sad, Kiskunhalas, Varșovia, Olsztyn) dar care nu au grad de dificultate sporit, asemănător campionatelor europene sau mondiale. Iată însă că, spre satisfacția generală, în ultimul an s-a înregistrat un progres vizibil (îndeosebi la obstacole) al tinerei generații. Aceasta s-a afirmat cu prilejul „europenelor" de juniori (doar lipsa totală de experiență în ceea ce privește competițiile de anvergură i-a privat pe sportivii români de un loc mai bun) și, în special, la Balcaniadă, unde au cucerit singurele titluri (prin Nicolae Gheorghe, la individual, și pe echipe) ale reprezentativei noastre.

Așa cum au remarcat și tehnicienii străini, **Nicolae Gheorghe, Paul Mazilu, Dania Popescu, Victor Conțiu** — ca să numim deocamdată doar „virfurile" — au excelente calități pentru practicarea călăriei, dar le lipsesc experiența și caii de concurs adecvați.

Spre regretul unanim, trei dintre aceștia (N. Gheorghe, P. Mazilu, V. Conțiu) au pășit peste pragul junioratului, fiind cooptați în lotul național de seniori. Ce a rămas în urmă? Constatăm că tînăra generație nu a rămas descompletată, locul lor fiind luat de cîteva elemente dotate care, printr-o atentă îndrumare și rodare în competiții, pot urca treptele consacrării. Ne referim la **Răzvan Stroescu, Răzvan Dundaru** (Steaua), **Cristian Grigore, Gheorghe Sodolescu, Radu Crișan** (Centrul de călărie București), **Monica Ringheanu, Gheorghe Rus** (Dinamo), **Sorin Ionescu** (Rovine Craiova), **Norica Petric** (Mondial Lugoj), **Gherhard Schneider** (C.S.M. Sibiu), care s-au afirmat și la ultima ediție a campionatelor. Pentru a pregăti un bun călăreț și un cal de concurs pentru probe grele, se cere un timp îndelungat de lucru, multă răbdare și pricepere. De tehnicieni care să-i îndrume pe tinerii sportivi nu ducem lipsă. Dimpotrivă. De aceea, așa cum s-a subliniat și cu prilejul plenarei Comitetului federal, este absolut imperios să se îndrepte toată atenția spre valorificarea potențialului de care dispune călăria la nivelul juniorilor.

Este cert că la Jocurile Olimpice de la Montreal — ca și în cazul ediției münchene — călăreții noștri nu pot participa, rezultatele lor fiind sub nivelul celor mai bune performanțe mondiale. Există însă speranțe ca pînă în 1980, sportul călare românesc să reintre în circuitul valorilor. Dar, aceasta nu se poate realiza decît printr-o muncă asiduă tocmai cu actuala generație de tineri care, înzestrată și cu un material cabalin de calitate, va putea să facă față exigențelor de concurs.

Firește, în această direcție sarcina principală revine cluburilor și asociațiilor, adică acolo unde sportivul se pregătește majoritatea timpului, și — nu în ultimul rînd — forului de specialitate, care are datoria să urmărească cu atenție modul cum sînt pregătiți tinerii călăreți, cum se respectă hotărîrile colegiului de antrenori.

Emanuel FANTÂNEANU

Dania Popescu, actuala „șefă de promoție" a celor mai tineri călăreți, dispune de reale calități pentru realizarea unor valoroase performanțe

De la voleiul de masă, în școli, la cel de performanță

— Dialog cu prof. Ioan Șoacă —

Profesorul IOAN ȘOACĂ de la Școala sportivă nr. 2 București se numără astăzi printre cei mai inimoși descoperitori de talente în volei. Este motivul pentru care i-am cerut cîteva păreri despre unele aspecte ale muncii cu juniorii.

— Ca activist la baza performanței voleiului, ce ne-ați putea spune despre modul de organizare a activității școlarilor și în ce context se face canalizarea acestora spre performanță?

— Se știe că voleiul este un sport cu mase de participanți mult mai mari decît alte discipline. Paradoxal, însă, el nu dispune de un număr suficient de participanți la nivel de sport de performanță. Acest număr mic se face simțit chiar de la nivelul începătorilor care constituie baza de masă a performanței. Firește, această treaptă nu trebuie confundată cu sportul de masă care are sarcini diferite. Se știe că ultimele precizări ale M.E.I. arată că, în școala de bază, activitatea profesorului trebuie îndreptată spre ridicarea potențialului biomotric al tuturor elevilor și spre crearea la ei a obișnuinței de a practica independent 1—2 ramuri sportive. Așadar, educația fizică și sportul de masă formează prima fază în procesul de pregătire a voleibaliștilor. Din rîndul acestor practicanți se alcătuiesc „echipele claselor", iar din aceste echipe se fac selecțiile pentru prima treaptă a voleiului de performanță. Dar să vedem cine se ocupă de baza de masă a performanței? În privința aceasta, mi se pare că există multe confuzii care creează, firește, și neclarități în sfera responsabilităților față de rezultatele obținute de juniorii noștri în confruntările internaționale din ultimul timp. Mai mulți factori de pe traseul în scară al acestei activități își pasează responsabilitățile și se învinuiesc reciproc. Iată de ce, gîndesc că este timpul să se definească precis îndatoririle și partea fiecăruia de răspundere: ale școlilor generale cu profil sportiv (clasele speciale de volei), ale școlilor sportive, ale liceelor sportive, ale cluburilor și asociațiilor.

— Cum vedeți această repartizare de obligații și răspunderi?

— După părerea mea, școlile de bază (cele din care trebuie să se facă selecții) au datoria să îndrume spre unitatea de profil teritorială toate acele elemente cu calități fizice și care dovedesc aptitudini pentru volei. Tot aceste unități trebuie să pună la dispoziția grupelor de începători, în afara orarului școlii, bazele lor sportive, pentru a permite pregătirea acestor grupe, întrucît bazele sportive ale unităților de profil sînt insuficiente (cluburi și asociații sportive) sau inexistente (unele școli sportive). Beneficiind însă de baza școlii sale, sau a uneia învecinate, elevul poate practica voleiul sub îndrumarea unui cadru specializat și fără a fi obligat să piardă mult timp cu deplasările. Între obligațiile școlilor de bază mai văd participarea acestora cu echipele lor în diverse competiții amicale (dacă nu participă în cele oficiale), să popularizeze în școală elementele de valoare îndreptate spre marea performanță. (De pildă, Școala generală nr. 26 din București a dat voleiului elemente care au devenit valoroase: Paula Cazangiu, Carmen Puiu, Doina Stoian, Ileana Teodorescu — preluate și lucrate de prof. S. Chiriță — Constantin Bădiță, Günther Enescu, Dragoș Varzaru — preluați de mine).

Acestea ar fi cîteva dintre obligațiile „bazei de selecție" față de unitățile de profil...

— Dar ale acestora din urmă față de primele?

— Cluburile, asociațiile, liceele și școlile sportive care au echipe de volei în diviziile A, B și de juniori trebuie să aibă în pregătire cel puțin o grupă de începători care să figureze în competiții de minivolei sau de juniori II. În felul acesta, va exista obligatoriu în țară un număr mare de echipe formate din jucători pînă la 14 ani, echipe cu evident profil de performanță, cu program de pregătire pe tot timpul anului, asistate de personal specializat.

De asemenea, unitățile cu profil trebuie să asigure acest corp de specialiști, cu normă întreagă, care să lucreze cu 2—3 grupe, să solicite profesori din școlile de bază care se disting în pregătirea începătorilor sau chiar voluntari pasionați din rîndul jucătorilor cu experiență. Tot unităților cu profil le revine sarcina de a dota cu materiale și echipament grupele respective, de a le oferi, în limita posibilităților, chiar bazele lor sportive etc. etc.

Aurelian BREBEANU